

Santiago de Compostela – Friesland

Vanaf het vroege voorjaar 2005 begint **Cor Kramp** aan zijn solo-wandeltocht van Santiago de Compostela naar Friesland: er van af in plaats van er naar toe. Zo rond Pasen zullen we hem een week vergezellen, waarvan –ook– verslag op deze site. Dat zal wel ergens in N-Spanje of Z-Frankrijk zijn. Van Cor's maandenlange trip verwachten we zijn wekelijkse rapportage op deze en volgende pagina's.....

Klik voor meer informatie over de etappes :

Week 0, hieronder

Week 1	Week 7	Week 12
Week 2	Week 7½	Week 13 (finale I)
Week 3	Week 8	Week 14 (FinaleII)
Week 4	Week 8½	Epiloog, het eindschot
Week 5	Week 9	
Week 5½	Week 10	
Week 6	Week 11	

Hoezo zo'n tocht en waarom?

22-02-05:

It sil heve.

Eindelijk is het zover....de grote wens van mij gaat in vervulling. Een wandeltocht maken van Santiago De Compostela naar Drachten. 2700 kilometer onderweg zijn.

Wat is het doel van je tocht?, wat zoek je? Waarom doe je dit?.....Veelgestelde vragen waar ik ga proberen een antwoord op te geven.

Mijn ervaring met wandelen is tot voor twee jaar blijven steken in met Pasen een week met je loopvrienden in een willekeurig land in Europa een trektocht maken met als enige hulpmiddel je rugzak en verder maar `kiekn wat wordt`. We hebben dat tot nu toe ongeveer 26 jaar achtereen gedaan.

Toen mijn werkgever 2 jaar geleden een artikel opnam in de secundaire arbeidsvoorwaarden over sparen van uren voor langdurig verlof en ik tegelijkertijd meer tijd had vanwege een veranderende privé situatie was het plan al snel geboren. Op pad met jezelf (voor menigeen onvoorstelbaar want ik ben nogal een druk mannetje en heb graag mensen om mij heen) zonder wie dan ook het avontuur tegemoet en eens ervaren wat dat met mij doet. DUS.....het doel van de tocht is aankomen in Drachten (als het kan graag gezond en binnen 4 maanden) In Drachten staat nl. mijn `hutje`. Aankomen bij de mensen die je dierbaar zijn lijkt mij een betere optie dan aankomen in Santiago De Compostela en een `kromme `kerk bewonderen????

Mijn tocht begint op 27 febr. In Santiago de Compostela lopend via de Camino (www.mundicamino.com) (pelgrimspad) naar Frankrijk. Daar westelijk van het Centraal Massief naar het noorden (Vezelay) om van daaruit Noord Oostelijk te lopen en in Dinant (België) de Maas te volgen naar Maastricht. Natuurlijk vanuit Maastricht het Pieterpad nemen naar Drachten.

Looptijd is vermoedelijk 110 dagen. Overnachtingen in refuges, hotels of hostels. Bepakking is een rugzak met 10 kilo gewicht. Verder goeie ingelopen schoenen en een goede gedachten aan wat/wie je een tijdje niet ziet.

Maar bovenal mijn gevoel en dat is IK HEB ER VET VEEL ZIN IN!!!!!!!!!!!!!!

Ik voel mij als een bevoorrecht mens die zomaar 4 maanden (betaald en wel) datgene mag doen wat ie graag wil.....en dat is onderweg zijn.

Welnu.....snapt u het een beetje???? Zo niet, doet er niet toe....gewoon regelmatig deze site bezoeken en misschien komt de boodschap dan over, want zeer regelmatig ga ik via Hans deze site verrijken met mijn ervaringen onderweg en foto, s. Vriendelijke lezers en lezeressen van deze site , ik wens jullie het beste maar weer!

Hasta la vista manjana, Ola.....Cor.

25-02-05.

Onderweg naar morgen!?

Ola...jawel, dat is de openingszin die ik de afgelopen uren al diverse malen heb gebruikt. Spanje...het land van de Costas,...Spanje...het land waar menig Ollander overwintert. Welnu, ik heb tot nu toe alleen nog maar sneeuw gezien. Minus 4 graden is het nu. En Ajax uit de UEFA cup.[o ja Heerenveen ook, sorry Cees] Maar het moraal is prima. Vanmiddag afscheid genomen van Paris, het blijft een bijzondere stad. HET moment blijft voor mij; op de trappen van de Sacre Quer(fout) het onmetelijke uitzicht over het mierennest genoemd Paris. Wat een impact. Nu op naar Burgos, overstappen naar La Coruna. Eindelijk slapen,het boemeltje schijnt er 7uren over te doen! Pfff.... maar dan heb je ook wat. En dan eindelijkS.de C. in beeld! Echter eerst slapen heerlijk slapen. Beste volgers....hasta.la vista oftewel...manjana cq. oant moan. Later.....

Als je de vertragingen bij Ermelo, bij Burgos en in A. Coruña niet meetelt [met elkaar ongeveer 4 uren] nou dan ging de reis voorspoedig. Onder het motto 'je maakt wat mee' nog ff; ik wist het niet maar het is beter in de trein in een stoel te slapen dan dwars tegen de stroom in zo'n opklapbank te bewonen.....

.....en niet mogen roken dienen ze ook acuut te verbieden. Bij iedere molshoop waar dat ding stopt proberen 3 trekjes te lurken aan een shagje bij minus 4 is bepaald geen genot. Jullie merken het al,het overleven is reeds begonnen! haha. Uiteindelijk om 15.00.uur aangekomen in S.deC. Regenen, regenen.....dus de hombra subito in zijn Ko pak. Op naar de kathedraal om het betere wegtrekker symbool ff gestand te doen [Zie de bijsluiter] en met de 1e banaan in het hoofd op pad. Uiteindelijk is dat het hoofddoel! OP PAD. Eerlijk gezegd blij dat ik die p.kast snel kan verlaten. Er was in heel Santiago geen Peregrino te bekennen,alleen hombra Kramp had een rugzak op zijn ranke(ahum)schouders.Op pad dus.Via de b.wijken van S.deC. naar Lavacolla. Onderweg bleef het contact beperkt tot 6 honden(het was hondenweer vandaar)en 2 lieve oude vrouwtjes die meewarig naar me keken alsof ik senior Ko persoonlijk was. O ja.... bij Villamaior zag ik nog een Ko mij tegemoet komen. Een dame bleek.. ik dacht das knap. Bleek een Belg te zijn die naar S. liep vanaf Leon. Meer dan 28 oversteekplaatsen voor pelgrims en dat was het voor vandaag.Het moreel is prima, de bananjas smaken prima, best hotel dus best humeur. Kben benieuwd of Tessa de auto bevalt. Next time more aandachtige volgers. hastauego. :of zoiets. Manjana

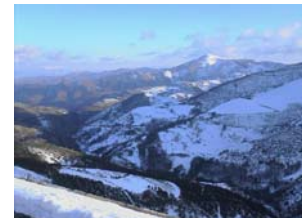

04-03-05

Week 2.

Zo,het echte lopen is begonnen. De eerste 3 dagen in de volle zon zodat het koppie al aardig bruin is. De weg waarlangs de man loopt is met een soort van liefde ingelopen... Miljoenen Harries hebben de route gelopen, ieder met zijn/haar eigen reden. Die is overigens niet echt gemakkelijk boven water te krijgen blijkt uit mijn gesprekken. Nou ja als je die Harrie buiten beschouwing laat die ik tegenkwam in

.....een kroeg in O Cebreiro,hij had de tocht al 5 keer gelopen en daar ging ie prat op. Hij neuzelde maar in het Spaans tegen me totdat de hombra um nokte vanwege te weinig respons mijnerzijds. wv.

Inderdaad, O Cebreiro...wat een fantastisch oud Keltisch museumdorpje. Maar met name het adembenemend uitzicht. Ik merk trouwens wel dat ik op hoogte zit, alles gaat een tikkie langzamer. De mensen zijn uiterst vriendelijk en brengen veel geduld met mij op. Want ja met dat plichtplegingen Spaans wat ik eruit braak kom je niet zover. Vandaag (sabato 5 maart) de afdaling naar Villafranca del Bierzo gemaakt. Van de 30km 7 afdalen door de sneeuw en 23 lopen over asfalt. Voor het eerst merk ik dat mijn lichaam begint te protesteren. Met name de beenspieren dan. maar eens kijken hoe dat morgen voelt, 32 km over een redelijk vlak stuk. wv

06-03-05

Zo, vandaag een beste tocht gelopen van Villafranca de Bierzo naar Molimaseca. 32 km. Het lichaam deed weer vrolijk mee. Laat ik eens iets vertellen over mijn rugzak, of liever gezegd over de inhoud (eerst ff een schnitzel wegwerken) Zo daar ben ik weer, het thema eten komt ook nog aan de beurt. Maar eerst de dingen, in de rugzak zit eigenlijk niets wat nog niet gebruikt is. Alle 4 paar sokken zijn gedragen, evenals de 4 onderbroeken. De groene broek is voor overdag en de beige voor de avond, de trui van Drachtster Boys voor dag en nacht, het dunste thermoshirt voor overdag en de dikke voor de avond, het windjack voor de dag en de 2 shawls voor dag en avond. Verder de toilettas, het scheerapp. de tondeuse en de kaarten, wel dat was ut wel z, on beetje, of het moet nog wel de 2 mobiele Henkies zijn met hun draadjes. O, ja de slippers natuurlijk, heerlijk om te dragen des avonds. Nou ik hoop dat jullie een beetje idee hebben hoe t zit. Hasta luego e manjana. Cor

07-03-05

Een zeer indrukwekkende tocht. Het Cruz de Ferro waar iedere pelgrim een van huis meegenomen steen neerlegt zodat de zonden hier achterblijven en men verlicht door kan lopen naar S.deC

09-03-05

Welnu, ik heb het gebergte van Galicië en Leon achter me gelaten. Spijt, ja vanwege de fantastische mooie vergezichten, de mooie dorpjes als Villafranca del Bierzo of Astorga. En nee vanwege het enorme stijgen en dalen en dus zweten. Nu kom ik in het landschap van de veeteelt enz. Het lichaam werkt tot nu toe prima mee. Behalve gisteren, hamstrings en liezen voelden zich alles behalve prima! Uiteindelijk bleek de oorzaak (nee niet de drank) te vastgesjorde veter van de L. schoen te zijn. Weer wat geleerd. Dus vrolijk verder. Onderweg kom ik regelmatig een zgn. bus met Pelegrinos tegen. Meestal bestaan ze uit een aantal mannen (2 of 3) en 1 vrouw. Allerlei nationaliteiten door elkaar. Allemaal met hun eigen motivatie om naar S.de C. te lopen. Verder lach ik me ziek om al die Spanjaarden die mij onderweg de andere kant op wijzen. Dan maak ik een draai en lach wat. En onder het, in Fries Spaans (hoe dat ook maar moge klinken) uitbraken van no no viaje a Ollanda, loop ik vrolijk verder in de in hun ogen totaal verkeerde richting. O ja een aanrader van de bovenste plank; Astorga... een stadje wat alles in zich heeft, een paleis gebouwd door Gaudi (wie kent hem niet haha) een schitterende ouderwetse boulevard en een magnifieke kathedraal. En pitte in Hotel Gaudi natuurlijk!! gr. van (inmiddels in bezit van een bruine hasses) hombre Camino Kramp.

11-03-05

Bestaande uit water, brood en (het lijkt wel een bijbels verhaal....maar nee!) TONIJS!
Smullen maar.....

Week 3 15-03-05

Ola amigos y amigi, nou ja ik probeer maar eens wat. Ik loop nu al een paar dagen redelijk vlak (op ± 850 mtr.) en ik moet zeggen het is vet saai maar wel lekker voor het maken van km, ters. De vlaktes waar alleen uitgestrekte landbouwvelden zijn te zien worden op sommige plekken onderbroken door een weg waarlangs dan ook prompt de Camino loopt. Je komt dan ook meer pelgrims tegen dan autos, terwijl het de N 120 is waarlangs ik loop. De overnachtingen verlopen tot nu toe prima. In ieder gehucht. kun je wel op een of andere manier onderdak tegen uiteenlopende prijzen. Maar waar ik nu zit overtreft weer alles. Een soort van God in Spanje gevoel maakt zich van mij meester. Het dorp heet Calzillada del Cueva en ligt midden in de prairie. Het heeft 50 inwoners en een hostel genaamd Camino Real. (hoe verzinnen ze het want ieder dorp heeft een kroeg die luistert naar deze naam. De eigenaar (luisterend naar de naam Ceasar) verwelkomt je uitgebreid en zijn vrouw (naam nog onbekend) schenkt alvast (bij het horen dat ik een Ollander ben) een heerlijk biertje in. U zegt het maar, je moet er ff voor lopen maar dan heb je ook wat! Na de douche zit ik nu onder het genot van nog een biertje voor de hostel op een stoeltje in de zon, ja ja ja, in de zon, dit verslag te maken. U allen zult begrijpen, het gaat hombre Kramp goed zeg maar rustig zeer goed! Hasta luego y manjana.

Zo kom ik ze regelmatig tegen.....

17-03-05

De weersomstandigheden, vrienden van de Camino, want zo mag ik jullie toch wel noemen als trouwe volgers van deze wereldberoemde website, de weersomstandigheden zijn voor hombra Kramp ideaal. Veel zon en prima temperaturen, 20gr., en ik kom tot de beste prestaties. Het gemiddelde aantal km.'s ligt dan ook boven mijn verwachting. (27.5) Ik zit nu in Villafranca Montes de Oca, vlak voor het Rioja gebied. Vertelde ik in m'n laatste bericht dat de route een beetje saai was, wel dat is nu voorbij. Prachtige vergezichten, mooie dorpjes en veel kerken, heel veel kerken! Kweet nu waar die zin ,alle klokken luiden, van vader Jacob vandaan komt. Nou dus duidelijk hier vandaan! De benen houden het wonderwel steady best. ff afkloppen onder m,n houten tafeltje. Ik kijk uit naar wk. 4. als mijn "vrienden" komen, zoals Sawani zegt, de grijze nozems komen. Wel voor nu that, s it, ik ga verder, jullie vast ook. Adios en oant sjen!

Zie de kleur van de snor en weet het is hem!
Zie de schelp en weet hij zit nog op de route

Week 4 23-03-05

Bienvenido Amigos, ja ik ga het Spaans straks nog missen. Nog 5.dagen.en.dan zijn de Fransen aan de beurt om kennis te maken met Camino Cor! En dat gaat zeker gebeuren zo'n anderhalve maand. Maar voorlopig wandel ik nog door de Rioja, met z,'n prachtige wijngieden en de Navarra met zijn schitterende heuvels en dorpjes. De ontmoetingen met de 'echte' pelgrims neemt zienderogen toe. Het is net alsof het seizoen is geopend. Afgelopen zondag kwamen mij zelfs meer dan 100 van die Harries tegen. Bij navraag bleek dat in Spanje de paasvakantie was begonnen en kennelijk grijpen veel mensen dat aan om een stuk van het Spaanse Pieterpad te lopen. De meest in het oog springende ontmoeting was met een 61jarige Duitser die, met de handicap van een beroerte, vrolijk (nou vrolijk) naar S.de C. liep (nou slofte) Ook apart is het om te horen (in het kader van washokkenpraat) wat voor afstanden een ieder aflegt per dag. De een puft al bij 20km. terwijl de ander er rustig 35 wegtikt. Zo bestaat er dus geen vast schema voor een pelegrino en bereikt een ieder op zijn/haar eigen wijze het doel; dat kerkje in S.de C. en ze snappen geen moer van het tochtje wat ik onderneem. Is ook minder belangrijk. Wat wel belangrijk is dat de hombra's over 3 dagen komen. Dat betekent dat jullie, als lezers van de site, mij een week gaan missen maar in week 6 een compleet reisverslag krijgen van de webmaster himself, met foto's natuurlijk. wel tot dan! O ja, het weer; bonito.mas sol.Adios amigos.

Liggend vanuit mijn picknick positie.....(met dank aan Inge)

Week 5 01-04-05

Twee Spaanse en drie Franse etappes met broeder Cor meegelopen: de Oranginas gezamenlijk de Pyreneeën over! We troffen in een cafeetje in het Baskische Larrasoaina een uitermate fitte, kwieke, bruine en verder niets veranderde, dus energieke Cor aan. De inmiddels door hem weggetikte, ongeveer, 800 kilometer Camino leverden, onder het innemen van uitstekend Baskisch bier, fraaie verhalen op. Als we 't goed begrepen hebben verschijnen ze over enkele maanden in gedrukte vorm (de uitgevers staan al te dringen.....)U hoort er wel meer van. Waarna het stijgen naar de Pyreneeën kon beginnen; Roncesvalles, dus, te bereiken via verschillende routes, blijkbaar, en dan naar 1456m., sneeuw en daarna mist en regen, een pelegrino maakt wat mee! Na St.Jean Pied de Port, op Franse bodem, met een ander boekje, daalt het al weer af richting Maastricht.....Hombre Cor is monsieur vanaf nu; met enige weemoed afscheid moeten nemen van het Spaanse ("waar zijn de cafeetjes?") en van de hombre zelf in Navarrenx, bij de noorderpoort, met z'n Tonijn en stokbrood, oant sien, bonjour et au revoir.

Vanaf week 6 verwachten we weer zijn eigen bijdragen. Via "Home" en de introductiepagina van deze site kunt u de route door Baskenland nog eens nalopen. Of: **hier**
hans

03-04-05

Huisarrest bij aankomst ik Manciet. Oude moeke zorgt voor een omelet met jambon en macaroni, wijn en bier op de kamer en À demain!! Had ik iedere avond maar huisarrest!
A biÃ"ntot.

Week 5 ½ (en nu door Kramp zelf, je maakt wat mee.....)

En....Gaaf het weer een beetje???? Monsieur Kramp.

De titel van dit verslag van week 5 duidt dus duidelijk op de aan- en daarna afwezigheid van de heren van het Oranginas gilde te weten Hans, Jan, Cees, Sietse en Aart. Als opkomend warm water waren ze er, vrijdag 24 maart. Zo'n beetje 1600 km gereden om hun mede gildegenuoot (hombre Kramp) te vergezellen in zijn tocht over de Pyreneeën en het eerste stuk Frankrijk in. Chapaeu, chapaeu chapaeu (hoedje af) De heren hebben zich tijdens het weerzien in Loirrasoaina, zich ouderwets gedragen. In de plaatselijke kroeg werden de nodige biertjes genuttigd en verorberd om daarna toch maar een pitschuur te regelen. (dat werd het plaatselijke pension hommeles)

Ik had voor de eerste avond een programma samengesteld: Processie in Pamplona. Altijd goed voor de religieuze broeders onder ons. Dus via de kruip/sluip route naar Pamplona. Breekt er even een partijtje noodweer uit..... jooooo, niet te zuinig, met als gevolg...Processie afgelast. Dus ten langen leste maar een hapje eten en een slokje drinken. Met als gevolg hombre Kramp....Best aangeschoten terug in de slaaphut (ook de schuld van Cambuur, wie verliest er nu een thuiswedstrijd tegen Telstar)

1-0 voor de Oranginas!!!! (zie titel van dit stuk)

De volgende dag maar ff best aan de stún op naar de eerste pleisterplaats Roncesvalles, aan de voet van de Pyreneeën (hoogte 1000 meter)

Nou dat hebben we geweten. Wat aanvankelijk een tochtje van 21 km zou worden, werd door een tweetal (Hans, et moi) een tochtje van 27 km.

Jean was ff verdwenen (de man had een alternatieve route genomen) Uiteindelijk de boys weer bij elkaar (21.15) lekker eten, drinken en ten bedde in een heerlijk hotelletje. (de eerste pijntjes begonnen zich te openbaren bij de boys) Zondags, let op, het wisselen van de wintertijd naar de zomertijd, de Pyreneeën over. Eerst stijgen naar 1500 meter om vervolgens te dalen naar 180 meter (26 km) Voorwaar geen kleinigheid voor de boys afkomstig uit Les Pays Bas, de lage landen. Maar.....manmoedig werd ook deze hobbel genomen...weliswaar een stuk met regen en een afdaling over asphalt. Opvallend was deze dag, het diverse tijdstip waarop de heren het Frans St. Jean Pied de Port binnen waggelden. Maar ja....hallo... het gaat wel over de Pyreneeën ja!!!!!!

Lekker hotelletje en kloden eten in een pseudo pizzeria (volgens Jean de slechtste pizza ooit).

De maandag overschakelen op het Franse routeboekje. Nou daar had ik nog wel enige moeite mee....

Gevolg, eerst maar eens even 6 km omlopen.

2-0 voor de boys.

Uiteindelijk na veel gepuf en poeha aangekomen bij de Gîte à la Ferma in Ostabat. Eten met pa en moe aan tafel en een hyper Belg (een pelgrim) die 5 talen tegelijk sprak. N'Beetje vermoeiend want het lijkt wel alsof jij als gast de boer en zijn vrouw dient te vermaken, i.p.v. dat ze zich een beetje gereserveerd opstellen (om over de Belg nog maar te zwijgen) Awel... zo'n beetje de hele biervoorraad van de boer opgezopen met z'n allen en Jan

en Hans in goed onderling overleg nog even een separate slaappleats gearrangeerd en pitten maar. Nog even vermelden, 's avonds om 23.30 op een bankje buiten het laatste biertje verorbert.

De dinsdag... een schiettochtje van 25 km. Nou vergeet het maar. Het weer was vet slecht, veel regen en wind en weinig zon. Dus doordonderen...

Nou dat ging voor een aantal prima, maar o wee... in de eindhut (wederom een Gîte á la Ferme in Lichos) was het wachten geblazen tot 20.30. Belletje en ja hoor, het verzoek of de restheren ff opgehaald konden worden.

(stand 2-1) Uiteindelijk weer met de boer (beetje sjasanijnis type) en de boerin aan tafel, de bloedworst en pudding te lijf, om aansluitend ten bedde te gaan in dit antieke huis, na eerst nog een laatste biertje te nuttigen. (de pijntjes die gemeld werden waren niet van de lucht) ...vond dit wel een punt voor mij, dus stand 2-2!!!!

De laatste dag was woensdag (zelf had ik donderdag in gedachten maar...toe maar... stand 2-3) de dag van het laatste eindje. Een stukje van zo'n 12 km.

De heren voorlopers gingen ervoor (het weer was weer kloten) we zetten het op halen. Nou dat ging prima totdat het, voor de één bevrijdende en voor de ander zeker niet, telefoontje kwam van Jan dat hij er al was!!!! om ca 13.00. (naar later bleek dat Hans er nog eerder was...jeetje mina wat een toestand) duidelijke een geval van 3-3!!! Want wij, Sietse, Cees en ik waren nl nogal een stuk om gestûnd, zo'n 6 km. Onderweg hebben Cees en ik de bus gevat, de auto diende weer uit Larrasoaina te komen natuurlijk.... Nou.... een reis(je) van 9 uren.

Onderweg met de bus naar Orthes, trein naar Irun, trein naar San Sebastiaan, bus naar Pamplona en vervolgens met de taxi naar Larrasoaina om uiteindelijk met Cees z'n Peugeot (inclusief fantastische routeplanner) weer op te stomen naar Navarrenx (de eindstop van de gezamenlijke Oranginastocht). Om exact 00.00 kwamen we de plaatselijke taverne binnen, waar Hans en Jan ons naar binnen leiden. (jammer... les autres deux lagen al te pitten). Uitgebreid evalueren en uiteindelijk om 02.00 ten bedde in hotel du Commerce!! (het was nog lang onrustig op de kamer van Cees en camino Harry)

Aan mij om het tijdstip van vertrek te bepalen de volgende dag, de dag van afscheid. Ik vond 11.30 wel een leuke tijd om de witte zakdoeken te voorschijn te toveren. (shit, brand ik met mijn domme kop een gat in mijn nieuwe Barca shirt). Awel, het werd dus 12.00 en net zo snel als de Oranginas, de boys dus, waren verschenen, waren ze weer verdwenen. Ik heb op de wijze van Inge afscheid genomen, kussen, omhelzen en zwaaien en niet meer omkijken. You are on your own now monsieur Kramp.....

Oranginas Bedankt!!!!!!! Bedankt, omdat ik weer heerlijk 6 dagen mijn kernkwaliteit (ouwehoeren) heb kunnen uitoefenen. Bedankt, omdat jullie mij in staat stelden om heerlijk aangeschoten te worden. Bedankt voor het, soms, niet alleen lopen. Bedankt voor het brengen van mij, over die hoge Pyreneeën. Bedankt voor het niets hoeven te regelen, bedankt voor het niet hoeven vervullen van de rol als penningmeester. Bedankt voor jullie blaren, jullie enorme pijnen die jullie hebben geleden, bedankt voor jullie processie. Bedankt voor jullie discussies over waar wie gaat slapen. Bedankt voor de ervaringen bij de boer. Bedankt voor de rozenbottelthee. Bedankt voor de plannen voor volgend jaar naar Bulgarije. Bedankt voor mij verkeerd laten lopen en bedankt voor jullie heerlijke gezelschap!!!!!!!

En.....gaat het weer een beetje??? Heren Oranginas!!!???

Amis de route st Jacques à Biëntot.....

Cor

bonhomme

Changelement: Hombre Kramp in Bonhomme Kramp. Nou.....ik val meteen maar met de deur in huis, bovenstaande valt niet mee. Het Spanje wat ik heb meegemaakt, niet te vergeten natuurlijk ook in het jaargetijde toen ik er was, daar kan Frankrijk tot nu toe niet aan tippen. Zowel landschappelijk niet als ook de mensen. (alhoewel) de Franse taal mij beter afgaat dan de Spaanse. Er is dus sprake van een echte DIP; het metaal wordt op de proef gesteld. Geen cerveza meer van San Migel of Mahoe maar biere kronenboors of "eineken", geen café con leche y un coca voor 2 euro maar un grand café au lait avec une coca pour 4-5 euro.

Geen bocadillo maar sandwiches, geen kroegjes onderweg in de allerkleinste dorpjes voor een krantje en iets te drinken (alle Franse dorpjes zijn bekant uitgestorven) Geen winkeltjes en mensen op straat. Geen as, peuken of suikerzakjes op de grond gooien in de café's, nee....Alles keurig netjes in de daarin voor bestemde bakken (als je al een kroeg vindt.....???)Hotels die dicht zijn in plaats van hotels die al open zijn, maar geen eten hebben. Buiten seizoenen ...heet dat in Frankrijk. Hotels die op zondag en maandag gesloten zijn i.p.v. open.

Nou.....okay.....het zeur kwartiertje is weer voorbij. Kop op Bonhomme Kramp, alles went. En inderdaad...ook Frankrijk heeft zo zijn voordelen. Lekkere croissants en pain au chocolat, en je toch iets beter verstaanbaar kunnen maken, dichterbij komen.....o ja ff voor de beeldvorming. Bonhomme Kramp heeft iets verzonnen m.b.t. de route. Om wat meer km te maken per dag (want om half 5 in een Frans hotel te zijn is ook niet echt alles) doe ik het als volgt. Ik loop de G.R 65 en de 654. Deze route is perfect aangegeven in een boekje.....maar wil nog wel eens een behoorlijke omweg maken. Logisch, want dan kom je op de mooiste plekjes. Echter, het schiet niet altijd even hard op. Dus mijn looppdag bestaat uit 3 delen. Deel 1: is de start ...een km of 5,6,7 rechtstreeks via asfalt. Deel 2: daarna de route weer oppakken, een km of 20 en deel 3: weer ff (als het kan) via asfalt (km of 5,6,7,8) Zo zie je veel en kun je opschieten. Plus dat je per dag zo'n 35 km loopt. Nou dat wil wel helpen en dat moet ook wel want er komen nog wel zware stukken, waar ik absoluut de 30 km niet haal, en dan één dezer weken ontkom ik ook niet aan 1 of 2 rustdagen (om te wassen bv) .

De was: een verhaal apart. Ooit wel eens met onderbroek en sokken onder de douche gestapt?? Nou...inmiddels vind ik dat heeeel normaal. Je zeep jezelf lekker in (incl. onderbroek en sokken, pas op niet uitglijden) en aan het einde van de douche-party trek je de drie kledingstukken uit, je gooit er nog wat shampoo over, rost er nog eens stevig met de handen overheen, goed uitspoelen en drogen maar (als de verwarming het doet en anders maar achteraan de rugzak bengelen).

Zo gaat het leven met de zakdoeken en mijn (tot nu toe iedere dag ingelopen) witte (nou ja..witte) thermoshirt. De broek, waar ik inmiddels al 36 dagen in loop, heeft deze behandeling nog niet ondergaan. Vrienden van de chemin de St Jacques (want dat zijn jullie inmiddels) jullie kunnen je wellicht voorstellen hoe deze eruit ziet. Vol met transpiratie, modder, tonijn, vet, leverpastei en andere vlekken. Maar ja, als je vrienden wil maken dan let je toch zeker niet op de kleding??.....Toch?? (ik kan mijn glimlach even niet onderdrukken) nog geen vrienden gemaakt, of toch de broek wassen of?? ...Juist Boeie!!!!

Verheugend nieuws is dat ik de Pyreneeën inmiddels niet meer zie. De GR 65 liep namelijk nogal oostelijk. Logisch trouwens, want hij gaat uiteindelijk naar Zwitserland. Maar dagen...dagen achterelkaar, had ik de zon in de rechterkant van mijn gezicht, terwijl ik hem aan de achterkant c.q. linkerzijkant behoor te hebben (tegen de avond).

Tot aan zeg maar, Montréal (einde mijn gedeelte Gr 65) en tot die tijd, als ik achterom keek (niet te vaak overigens want in het oude testament van de bijbel hebben een aantal mensen daar slechte ervaringen mee) zag ik in de verte de besneeuwde toppen van deze bergen. Maar nu.....samen met de GR 654 op weg naar Vézelay, wat ik ook kijk.....hoe ik mij ook wend of keer.....geen Pyreneeën meer. Een goed teken!!

Met de Pelegrinos (harry's voor insiders) ofwel de pelgrims is het inmiddels ook erg rustig. Af en toe kom je er nog wel een paar tegen, maar er zijn nu al 2 pelgrimsloze dagen genoteerd. Het is kennelijk nog niet het seizoen. Wel doen ook de Fransen hun best om het Jacobspad wat in de belangstelling te krijgen.

Onderweg zie je af en toe een aantal monumentjes, aanduidingen in dorpjes en schuilhutjes. Voor de rest heb ik nog niet echt het idee dat die grappenmakers echt wakker liggen van het pad.

Wel nu...ex vrienden van de camino c.q. vrienden van de chemin de St Jacques, (let op, het Piedropad komt er ook nog) dat was het voor nu. À bientôt en treur niet.....de DIP is weer voorbij, bonhomme Kramp is alweer gewend aan het Frans (buiten) leven.....

Cor.

11-04-05

Zo, int kader van de huiskamervraag ff een tussenstand. Ik zit nu in BrantÅ´me en het bijgaande bordje geeft de afstand aan vanaf hier tot Santiago de Compostela. 1345km. A tout al'heure.

Week 7 08/04/2005

Water, de l'eau, aqua

Beste vrienden en vriendinnen van de Camino (overigens heb ik de laatste dagen al geen Pelegrino meer gezien ..maar vooruit) Het gaat deze keer over **water**. Ik ben een beetje geïnspireerd vanwege het feit dat ik binnen 3 dagen 3 rivieren oversteek, de Garonne, de Lot en morgen (09/04/2005) de Dordogne.

Water dus....!!

Toen Santiago (ook wel genoemd Jacobus, Jacobea, St Jacques en noem maar op) de nazaten en ingebruiknemers van de diverse pelgrimsroutes, dat je Compostela diende te bereiken zonder dat je de zee zag, dus alles diende over land te geschieden.

Hoe die Engelsen dat doen is mij een vet raadsel maar vooruit maar.

En inderdaad.....sinds Compostela en mijn vertrek daar, alweer een dag of 40 geleden, heb ik geen zee gezien. Raar eigenlijk, want water is voor de gemiddelde pelgrim van levensbelang. Neem nou al die Rio's in Spanje die hij moet over steken. Dankzij Santo Domingo de Calzada en zijn maatje Juan Ortega (de bruggenbouwers van weleer) konden ze rivieren oversteken i.p.v. tientallen kilometers omlopen.

Of water in de vorm van sneeuw. Nou, daar heb ik het nodige van gezien c.q. doorheen geploeterd. En wat te denken van die 80 liter water die ik al heb genuttigd sinds ik op pad ben. 80 liter water!!! Een onvoorstelbare hoeveelheid (bijna mijn gewicht.....jaja want er zijn al vele kilo's vertrokken en ik moet zeggen.....mijn buikje krijgt al vormen van een "six-pack".

(vette glimlach niet te onderdrukken!!!)

Maar ik drink niet die hoeveelheid (plus nog per dag 4 bakken koffie, 2 coca cola, 5 bier en 1 cointreau) per dag dan komt het niet goed en wordt er donkerbruin water geplast.

Water.....prachtig om te zien in al die rivieren, stroompjes en beken. Grillig, sterk en niets omzeilend. Krachtig is wellicht een beter woord, nou inderdaadKrachtig, met name als je er doorheen moet baggeren. In combinatie met modder...of liever gezegd klei....echte landbouwklei!!

Nou dan heb je na 3 seconden het zweet dik boven op je kop en de bagger 8 cm dik onder je schoenen.

Als het dan heuvel op gaat lijkt het net zo'n langlaufer die een heuvel beklimt en als je dan heuvel af gaat dan glij je als het ware down town, voorwaar geen pretje!!!

Water....kan ook wel eens met bakken uit de lucht donderen, nou dan ben je er helemaal klaar mee.

2 varianten zijn mogelijk. Variant 1: Het regent de hele dag gestaag zonder wind. Resultaatje stelt je er op in...zoekt een alternatieve (asfalt) route en zorgt dat je alleen maar doordondert. Het grote voordeel hiervan is dat je vet veel kilometers maakt. Zo heb ik op 1 dag (volgens de Gr route) 68 km gelopen, volgend de realiteit 40....maar toe maar.

Variant 2: en dat is de veel ergere....de z.g. Buien, afgewisseld door heerlijke zonnestrallen. Je loopt in de zon...niet teveel kleding en dan plotseling in de verte een donkere lucht die op komt zetten. O jee....het duurt en duurt en je denk dat het over waait. Toch een paar drupjes en...t'zal meevallen, nog een paar drupjes, gevolgd door een paar druppels en voor je er erg in hebt c.q. je geen cape om hebt, ben je al nat. Niet dat die cape alles tegenhoud (je broek wordt sowieso klets) maar toch.

Noubovenstaande is mij op 1 dag 5 keer overkomen, in de luren gelegd door water. Nou dan boeit de laatste keer echt niet meer.

Water.....uit de kraan is ook zoiets leuks. Drinken!!!! Ho maar. Want het is net alsof je een zwembad leeg drinkt..

Zowel in Spanje als in Frankrijk is dat niet aan te bevelen.

In sommige hotels komt er zelfs bruin water uit de kraan of douche. T'zal te maken hebben met het nog niet geopende seizoen, denk ik / hoop ik. O ja, de diverse douches (zo ongeveer 40 heb ik er nu gehad) vertonen ook een enorme diversiteit. Van fantastische heerlijk verwennende, massagestralen tot aan druppende knobbels aan de muur. Van heerlijk warm tot aan angstaanjagend koud.

Water...water...eigenlijk is zoiets normaal als water zeer speciaal (Camino Cor c.q. Bonhomme Kramp heeft ze nog steeds op een rijtje, maakt u zich niet bezorgd hahahaha)

O ja, en dan nu(tromgeroffel).....de ULTIEME HUISKAMER VRAAG!!!!!!!

Wanneer is Camino Cor thuis?????

Op welke datum klopt hij aan de poorten van de Tjaarda flat!!!!????? Ik ben nu in Bergerac (08/04/2005).

Stuur je oplossing op naar mijn webmaster Hans en hij bepaalt wie de winnaar wordt (let op...de route van camino Cor loopt vanaf Namen, via de Maas naar Maastricht en volgt daarna het Pieterpad naar Groningen (via Gieten), Vanuit Groningen is het nog 1 dag naar Drachten!!!!

De prijs voor de winnaar / winnares: een exclusief interview met camino Cor over zijn tocht, incl. een heerlijk etentje.

Wel...denk je te weten op welke datum ik aan de poorten van de Tjaarda klopf?? Stuur dan je oplossing als volgt

.....(naam) denkt dat camino Cor op(datum) aan de poorten van de Tjaarda flat klopt!!!!

De oplossing sturen voor 1 juni 2005 aan postmaster @ Oranginas. nl

De winnaar wordt bekend gemaakt 1 dag na mijn aankomstsucces!!!

À bientôt, mes amis de Chemin de St Jacques

Cor.

Week 7½

Dromen.Ik droomik droom.....ik droom.....

En dan met een schok wakker worden en beseffen dat je niet droomt.....Dat is lekker!!!

Dat is mij tot nu toe 2 keer overkomen en ik moet je zeggen.....het is aan te bevelen.

Als je als "toerie" of automobilist Frankrijk door crosst, kom je de geijkte plaatsen tegen. Als je als Pelgrim verkleed Frankrijk doorcrosst via de "benenwagen" dan kom je op plekken die je niet voor mogelijk had gehouden. Mooie landweggetjes, beekjes en kleine dorpjes met in en in Franse mensen enwat komt er dan nog meer op je pad????? Jawel, Kastelen! Natuurlijk te over en te kust en te keur.

En altijd op zeer strategische plekken gelegen. En ja...als je dan al 38 km gelopen hebt en de auberge van je keus blijkt gesloten te zijn!!! Dan ...tja dan is de keuze niet meer moeilijk. Dan boek je een chambre in het Chateau!!

En dan kan de droom beginnen.....Allereerst niks te eten.....nou ja....je moet ergens van de werkelijkheid in de droom terecht komen, dus boei!

De kasteelheer bracht uitkomst en realiseerde in een wip 4 heerlijke sandwiches met jambon en paté. Hij kwam dit, al zwevende door de deur zelf brengen in een mandje met rode stoffen onderleggers en voorzien van 3 flesjes heineken. Ik droomde, terwijl ik genoot van het uitzicht op het marmeren zwembad in de tuin, gewoon verder op weg naar nog meer moois....De nacht viel in het Chateau (vanwege de dikke muren natuurlijk geen bereik met de mobiel, want ja die aardse zaken speelden in de Middeleeuwen even geen rol van betekenis) En als de nacht valt komt de droom in alle hevigheid terug. Maar liefst drie jonkvrouwen denderen de kamer binnen. Eentje ging regelrecht naar de badkamer in mijn rugzak...later bleek mijn smerige was, plotsklaps helemaal schoon. De tweede(je houdt het niet voor mogelijk) de tweede stortte zich op mijn voeten en begon een heerlijke voetmassage. Teen voor teen doorliep ze alle tien (ik moest er niet aan denken, die stinkende, van eelt voorziene onderdanen van mij te masseren) maar het was heerlijk.

De droom waar geen eind aan leek te komen... maar ja bij daglicht (zelfs al bij het krieken van de dageraad) verdwenen ze alle drie jonkvrouwen spoorloos. Natuurlijk, ik hoor jullie al denken...en wat heeft die derde jonkvrouw allemaal uitgespookt?????? Zeker.. vrienden en vriendinnen van de chemin de St Jacques, ook jullie mogen in jullie eigen dromen geloven!!!! (haha)De volgende ochtend werd ik keihard wakker uit mijn droom toen de kasteelheer mij de rekening presenteerde van het gebodene..... 138 euro inclusief het ontbijt!!

Plotseling ontwaakte ik uit mijn droom, De euro/mastercard begon te beven in mijn linker broekzak (alles heeft een vaste plek).

Wat zou mijn financiële directeur hiervan vinden van deze harde werkelijkheid??

I think she is not amused with this "dreaming thing" en dat is behoorlijk eufemistisch uitgedrukt!!

Maar toch...eenmaal weer buiten het kasteel en in de harde werkelijkheid van het lopen...ik had het niet graag willen missen. Dit stukje Frankrijk waar je als pseudo pelgrim, want dat ben ik, mee te maken krijgt. Even voor de goede orde...despijt het feit dat dit kasteel mij uitstekend is bevallen heb ik de volgende 6 kastelen die op mijn pad kwamen, vrolijk links laten liggen en weet je waarom???

Dromen zijn leuk, heel erg leuk maar uiteindelijk is het toch bedrog!!

Dus leef en loop ik voort in de werkelijkheid!!

Bonhomme Cor.

Beste vrienden en vriendinnen van de Chemin de Cor,
Hartelijk dank voor alle positieve, ondersteunende en enthousiaste reacties tot nu toe. En niet te vergeten de postduiven, de leveranciers van foto's, het thuisfront dat het geheimschrift ontcijfert, de gokkers op Tjaarda-poort, Uw reacties blijven welkom!

Week 8 15/04/2005

Een verslag van een **RUSTDAG**. Jawel, amies de chemin de St Jacques, het is er van gekomen. Bonhomme Kramp aan de "repos".

Alle omgevingsfactoren waren er naar. De weersverwachting voor de dag was dramatisch (regen, regen en nog eens regen).

Het hotel was perfect, Engelse eigenaren (dus er kon een beetje gebabbeld worden) een fantastische kamer, een heerlijk bed met andere woorden..... REPOS!!!!

Dat begint dan al de avond ervoor. Een extra biertje en cointreau...want ja, het wordt toch uitslapen geblazen. En dat werd het ook..... 11 uur wakker worden van de wekker, mmmmm. Wat een heerlijkheid.

Rustig even "genieten" van de begrafenis van Prins Reinier en langzamerhand in de benen. Twee bakken koffie (want ja, het tijdstip van le petit déjeuner was reeds gepasseerd) en op pad naar de trein die mij in Limoges mocht brengen (een ritje van nog geen 10 min).

Daar ter plekke via Syndicat d'Initiative (VVV) een plattegrond van de stad bemachtigd en op de strûn.

Via een café au lait uiteindelijk de oude stad bereikt. Prachtige kathedraal, kerken en tuinen, fonteinen en een heerlijk Mac Donald (hahahaha daar was ie weer)

Toen.....in de verte in een klein straatje.....ik zag ze aankomen en rook het...dit zijn Nederlanders verkleed als pelgrims. En inderdaad, toen ik ze aansprak in het ollandais, reageerden ze meteen en aan de tongval kon ik horen dat ze uit FRIESLAND kwamen...en ja hoor, uit Sint Jacobiparochie maar liefst!!

Even op straat staan te kletsen totdat ik hun uitnodigde op een bakkie te doen. Ter plekke in het café kreeg ik de hele informatie stroom over me heen. Hij...Gepensioneerd, had als afscheid van zijn bedrijf geld gekregen, maar liefst xxx euro, om een leuke loop trip te maken naar S de C.

Wel...daar zijn ze dus maar aan begonnen. Hij...een tikkeltje onzeker...wil alles regelen van te voren en zij...rustig op de achtergrond... een trogsetter.

België waren ze tot nu toe het minst van gecharmeerd. Weinig overnachtingsplaatsen en veel gesloten hotels en restaurants.

Een heerlijk uurtje was dat in het café op de hoek in Limoges. Uiteindelijk, na een foto gemaakt te hebben, heb ik hun het Syndicat d'Initiative gewezen voor een hotel en afscheid genomen..."Oant sjen" en een protte succes.....hahaha leuk dat Friese...jimjamjimjam ff ok...

Weer in de trein naar Solignac en in de ondergaande zon op mijn kamer onder het genot van een biertje de route voor morgen bepaald. Want hoe dan ook (despijt de rustdag).....

Een dag niet gelopen is een dag niet geleefd!!!!!!!!!!

Mes amis, à bientôt, en vergeet niet je antwoord in te sturen voor de huiskamer vraag.

Op welke datum/dag klopt bonhomme aan de deur van de Tjaardaflat te Drachten??

Inzendingen voor 1 juni naar de redactie e-mail adres van de Orangina's site.

St.Jacobiparochie meets Drachten

Week 8½ 22-04-05

In ieder Frans dorp of stadje word ik met de nek aangekeken maar op het platteland zijn 'de dames' zeer belangstellend als ik in de buurt ben!! Au revoir mes amis St.Jacques. A propos,je suis maintenant 50km. avant Nevers

Reeds 3maal achteréén is jullie 'pseudo pelgrim' hoteleigenaar en dient dus voor zijn eigen ontbijt en diner te zorgen. Ziehier enige zaken die daarbij strikt noodzakelijk zijn.A demain!

Cher Amis St Jacques de Compostela

Uw eigen pseudo pelgrim bevindt zich zo langzamerhand in het midden van Frankrijk.

Zeg maar, zo'n beetje tussen Limoges en Nevers. Iets over de helft van deze, tot nu toe, mooie tocht.

Tijd om jullie eens op de hoogte te brengen hoe een dag van mij verloopt...Saai...?? Interessant...??

Je maakt je eigen keuze maar.....

De dag begint iedere ochtend exact om 8.15 met het wekkertje van de "schuitemobiel"(Inge, Tessa en Sanne zouden razend worden). Het wekkertje tot 4 keer toe de mond snoeren om uiteindelijk om 08.35 uit bed te springen (nou ja...springen..)

Snel koud water op/over de kop, kleren aan en op naar het "petit déjeuner".

Steevast een croissant en stokbrood met boter (jam links laten liggen) en twee bakken café au lait en twee jus d'orange. Even, indien voorradig, in het krantje neuzen voor het weer of iets van de mondiale politiek/sport, twee shagjes en hoppa weer naar de kamer.

Kleding uit, sanitaire stop (tot nu toe iedere dag prima...)

Daarna douchen, tanden poetsen, scheren, neusspray inhaleren en de loopkleding aan.

Daar kan ik trouwens zo inspringen want die staat (van smerigheid) al klaar in een hoekje van de kamer.

Alles in de juiste broekzakken, paspoort, kalender en bril links onder, geld telefoonkaart en pasjes links midden, mobiel links boven, routekaarten rechts onder en shag en zakdoek rechts boven.

Al het overige komt in de rugzak, goed achterom kijken of ik niets ben vergeten en naar beneden afrekenen en een "tampon" (stempel) voor op het T-shirt.

Het is inmiddels 10.00 klaar voor vertrek....strûnen dus.... Nee nee....hoho...eerst naar de bakker voor 2 croissants en 1 keer pain au chocolat en naar een Pektcasino voor drie kleine flesjes water. En dan....ja dan om 10.30 op pad.

Beste stap erin want de winst zit hem in de eerste 4 a 5 uur lopen.

Afhankelijk wat ik in dorpjes tegen kom aan kroegjes, neem ik regelmatig een bak koffie en coke, en gebruik ik tegen 14.00 mijn lunch (croissants en pain au chocolat tonijn en water)

Bij slecht weer wordt de tonijn overgeslagen (grimerei omênocht) en wordt de lunch al lopend verorberd (overigens is dat de laatste 5 dagen gebeurd).

Zo rond 16.30 raakt de batterij aardig leeg, en ga ik zeer nadrukkelijk op de kaart kijken hoeveel km het nog is. En steevast wordt ik keer op keer verneukt omdat de aankomst in het dorpje/stad weer bergopwaarts is.

Zo rond 18.00 is meestal de aankomst bij het hotelletje wat ik in de morgen al heb gereserveerd (anders sta niet alleen letterlijk maar ook figuurlijk met een drup aan de neus) en als je belt zien ze niet hoe je er uit ziet....Niet dus!!!

Dan eerst de hotelkamer in, alle zakken leeg maken, rugzak uitpakken uitkleden en samen met sokken en onderbroek onder de douche!!!! Zo heet als het maar kan....Heerlijk!!!

Daarna de was doen, op de verwarming hangen, telefoons aan de laders (ook het scheerapparaat)

Uitgaanstenuue aan en afhankelijk van het tijdstip, ben je vroeg dan eerst even een dutje, ben je laat dan naar de bar voor een paar biertjes..

Om 19.30 aanschuiven aan de dis (gewapend met het dagboek/kaarten). Even een salade verorberen en dan een stukje vlees met frietjes of rijst en onderweg de story van de dag noteren in mijn dagboek.

Steevast om 12.45 als de patron vraagt of ik fromage (café of chocolat) wil hebben als dessert, roep ik, nee dank u, doet u mij maar een cointreau sans glaces!!

Om 21.30 naar de hotelkamer gewapend met een cointreau en een biertje, nog ff neuzen in de routekaarten, proberen om het weer te checken voor "demain". Nog ff belle/sms-en om 22.00 gaat de lamp uit!

Wederom een dag gelopen, wederom een dag dichterbij mijn doel, wederom genoten van een dag onderweg zijn met alle vrijheden van handelen en denken.

Jaeigenlijk vreselijk dankbaar voor weer zo'n mooie dag!!!

Nogmaals....Saai???? Interessant???? Maak je eigen keuze, voor mij is iedere dag een belevenis!!!

A bientôt Amis,

Saai? Interessant? Maak uw eigen keuze.....

Week 9

Mes cher amis de Route St Jacques de Compostelle. Bienvenue!!!

Ik strûn nu zo langzamerhand 30 dagen door Frankrijk en het wordt tijd voor een korte terugblik op het Frankrijk dat ik (met toch zeker 20 vakantie jaren in France op mijn conto) absoluut niet kende. Het platteland van de diverse departementen (Hautes-Pyrénées, Gers, Lot-et-Garonne, Dordogne, Creuse, Haute-Vienne, Cher, Indre en Nièvre) is mij opgevallen door veel armoede. Armoede kenbaar gemaakt door de dorpjes waar ik doorheen ben gelopen. Dorpjes variërend van 100 tot 1000 inwoners, waar werkelijk niets meer te beleven valt. Geen petit Casino, geen boulangerie, geen charcuterie, geen gendarmerie en..... zeker geen café bar. Nee, alléén maar dicht gespijkerde huizen, winkels en barretjes. Verder heerst er een serene bijna onheilspellende rust. Rust die alleen af en toe wordt verstoord door honden die mij zien als een bedreiging voor de schamele eigendommen van hun baasjes. De ampele sterveling die je op straat tegenkomt, beantwoordt het Bonjour nog net en schiet dan meteen zijn/haar erf/deur op/binnen om deze vervolgens acuut op slot te doen. Het trieste dieptepunt vond ik het plaatsje Nevilly-en-Dun. 300 inwoners en een Hotel waar ik mijn vermoeide ledematen bestemd had te ruste te leggen. Bij binnenkomst in dit dorp viel mij al op dat de kerk, zoals gewoonlijk centraal in het dorp liggend, niet meer werd gebruikt voor diensten. Ik had, gelukkig, telefonisch gereserveerd voor ± 17.00 uur. Ik was iets eerder. Wachten dus op het grote moment dat de Patron zijn hut zou openstellen voor het publiek (ik dus). Om 17.10 kwam er een autootje voorscheuren, stapte er een mannetje uit, hij vroeg aan mij of ik had gereserveerd. (De gek, dacht hij!) Hij opende de deuren van zijn hotel, zette de verwarming aan, wees mij m'n kamer, zorgde voor warm water en incasseerde E 40,- . Op mijn vraag hoe het zat met eten enzo, antwoordde hij nog net dat ik dan maar iets moest regelen in het (piep)kleine winkeltje annex barretje..... en hij bruisde er weer met een bloedgang vandoor. Mij in opperste verbazing achterlatend. Het winkeltje waar ik uiteindelijk dan maar voor iets te eten ging zorgen, was helemaal uit de tijd van vrouw Holle. Van alles bijna 1 op de plank en als je binnenkwam, rinkelde er een belletje. Toch maar jambon en cracottes gekocht en een sixpack bier. Vervolgens een biertje bij de man drinken aan de andere kant van het winkeltje (binnendoor lopen mocht) en heerlijk een diner op de kamer. De volgende ochtend bij hetzelfde barretje koffie en jus gedronken en eigenlijk zonder eten verder. De jongeman die het winkeltje en de bar bestierde heeft welgeteld tussen 18.00 en 20.15 uur (sluitingstijd) 4 klanten gehad. Is het dan nog vreemd dat over een jaar ook dit hotel en bar/winkeltje dicht gespijkerd zijn? -zie foto's hieronder.....

In een drietal (voor mij communicatieve hoogtepunten!) gesprekken met eigenaren van barretjes en hotelletjes op het platteland, kwam het duidelijke en natuurlijk voor de hand liggende antwoord op de vragen die ik stelde over deze "armoe van het platteland". Ontvolking van de kleine dorpen (de jeugd trekt weg naar de steden) leidt tot verkoop van huizen (als dat lukt) aan mensen uit de steden.....!!!!???? Die deze huizen dan weer aanwenden als weekend cq vakantiehuis. Welnu, deze mensen hebben geen behoefte aan winkels en cafés. Nee, deze mensen nemen zelf hun boodschappen mee en verkiezen de rust boven een bezoekje aan het plaatselijke café. Je kan het zien aan de nummerborden van de auto's die bij deze huizen staan; Parijs en omstreken; Dijon, Lijon e.d. Het resultaat is dat de overgebleven dorpelingen (vaak ouderen of boeren) verbitterd raken en communicatief dichtslaan. Dat, gecombineerd met de enorm hoge belastingdruk die er in Frankrijk heerst, zorgt ervoor dat ze de schuld van deze misères snel neerleggen bij de overheid in Parijs. Dientengevolge Europa ook eerder zien als een bedreiging en dus is de stemming in Frankrijk ten aanzien van de Europese Grondwet een duidelijk NON.

Al pratende met een aantal mensen krijg je begrip voor de situatie van "Franse plattelanders". Jammer en ook wel een beetje triest om mee te maken c.q. te ervaren. Een ander kijk op Frankrijk in ieder geval en dat ervaar ik als een verrijking. Wellicht dat het tij keert als ik noordelijker trek.....Peut-être, mes amis. A tout à l'heure,
cor

Week 10 08-05-05

Een pelgrim verliest wel zijn haar, in onderpand gegeven bij de plaatselijke kapper die het woord kaal wel heel erg letterlijk nam, maar wellicht niet zijn streken!! De laatste etappe is begonnen, Troyes-Drachten!! Let op de inzendingen voor de huiskamervraag!! AU REVOIR

11-05-05

Bon soir mes amis du route Saint Jacques!!
'EEN HELD OP SOKKEN??'

Bovenstaande titel duidt op mijn voeten, de trouwe onderdanen die mij gebracht hebben waar ik nu ben, Reims! Echter ze hebben het moeilijk! Ik mag wel zeggen heel moeilijk. tijdens mijn korte répos in Bonnetré heb ik mijn nieuwe schoenen aangedaan. Zonder succes! Het blijkt dat mijn voeten zijn opgezet en dus niet meer passen in die chaussure nouveau! In Avalon hebben ze nog 3 dagen staan rekken bij Harry's Hakkenbar en ben ik er weer op gaan lopen. Nou...drama!! De laatste km van de dag kon ik bijna geen stap meer verzetten. Dus tijd voor actie. DRASTISCHE ACTIE! Nieuwe schoenen gekocht en de oude via la Poste op naar Les Pays Bas. Niet dat de problemen in een keer opgelost zijn....maar de teentjes kunnen weer een kant op en met een beetje zalf van de lokale Pharmacie (die hier op elke hoek van de straat zit) gaat het weer. Dus uw eigen camino Kramp is geen held op sokken.....maar EEN PELGRIM OP GYMPEN! A bièntot!

12-05-05

Aangezien ik door het Champagne gebied loop even een paar plaatjes. Verder iets zeer opvallends. In heel veel Departementen waar ik doorheen ben gekomen waren in de dorpjes, waar de armoede van afdroop, tientallen honden die pasten op?? en in deze rijke Champagnestreek ben ik al dagenlang geen hond tegengekomen!! Rarara....hoe is het mogelijk?? Wie het weet mag het zeggen! U kent het emailadres. Cor

Week 11

Beste lezers en lezeressen, vrienden en vriendinnen van de Camino,
Even wat mededelingen van huishoudelijke aard over de prijsvraag “ wanneer klopt Camino Kramp aan de poort van de Tjaarda-flat?”.

De inzendingstermijn sluit zaterdag 28 mei om 00.00 uur. En: mocht u zich—gezien het onvoorspelbare tempo van de man— willen bedenken: stuur gerust nog een keer in! De winnaar krijgt persoonlijk bericht! Eind juni wordt de uitslag op de site gepubliceerd.

Op naar de Chateau Neuff du Pape?, naar het bekende adres: postmaster @ oranginas. nl
Uw webmaster Hans.

14-05-05

In Frankrijk hebben ze er lucht van gekregen dat het de moeite loont om de site van de ORANGINAS te sponsoren. Mogen er nog velen volgen!!! A bièntot.Cor.

16-05-05.

Mes Amis de St.Jacques, hierbij een plaatje van een watertje wat ik vandaag voor het eerst zie. En ik denk de eerstvolgende weken iedere dag ga zien!! La Meuse oftewel de Maas!! Vanuit Charville Mézières, a tout suite!!

week 12

19-05-05

Bon soir mes amis de St.Jacques! Het grote moment is aangebroken!! La France est disparu et maintenant bienvenue en Belgique! Nou en welkom ben ik, vanaf de grens bleek al dat ik welkom ben. Alle Café's, Barretjes en Fritekramen zijn open. Een zucht van verlichting ging door mij heen. Dus jullie kunnen je wellicht voorstellen dat deze dag.....

.....lang duurde en dat dat deze keer aan mij lag!!haha Geen koffiehut zonder Kramp!! Even hoor....ik refereer nog ff aan de huiskamervraag! Wanneer (op welke dag/datum)klop ik aan de Tjaardaflat te Drachten?? Inzendingen VOOR 28 mei 00.00 naar postmaster @ oranginas.nl. Op 27 mei ga ik nog ff laten weten waar ik zit. A bièn têt mes amis

Op een(natuurlijk geopend) terras 2 Ollanders ontmoet die zeer geïnteresseerd waren in het tochtje van mij. Zij staan symbool met hun boot voor het grote genieten van de wat 'oudere Ollanders' die over la Meuse hun vakantie doorbrengen! En zij hebben alle tijd van de wereld.....en terecht!!

Beste vrienden, vriendinnen, lezers en lezeressen van de Camino-story.

23-05-05

De climax nadert, Cor is - na zo'n dikke 2000 kilometers - (bijna?) terug op vaderlandse bodem. Uit de vele reacties blijken op z'n minst opborrelende plannen hem met een bezoek(je) of anderszins te vereren, te begeleiden, op te beuren, te stimuleren, te bewonderen of wat dan ook.

Wij, van onze Orangina-kant, proberen u zo goed dat gaat via deze site te informeren. En hebben zelf ook van dat soort ontmoetingsplannen.

Mocht u behoefte hebben aan nader overleg betreffende uw plannen dan is het wel handig te weten dat vanaf zondag 29-05-05 het postmaster-oranginas adres tijdelijk niet bereikbaar is: ik ga zelf lopen!!!

Maar: neem vanaf dinsdag 24-05-05 gerust contact op met Cees Werkhoven op zijn adres: c.werkhoven @ chello. nl

En ook nog:

De prijswinnaar(s) van de "wanneer-klopt-de-camino-aan-de-poorten-van-de-Tjaarda?"-vraag, krijgt persoonlijk bericht van Cees. (*U kunt nog inzenden tot 28-05-05 naar het bekende postmaster-adres Postmaster oranginas.nl*)

Op 18-06-05 - als alles goed is gegaan en naar we aannemen de man weer hoog en droog thuis zit – ronden we het internetavontuur van de camino af. Waaronder de publicatie van alle deelnemers aan de prijsvraag.

En mogelijk een verslag van het diner?

Met de hartelijke groeten,

Hans

24-05-05

Mes amis de St.Jacques de Compostelle, het gaat deze keer over België of liever gezegd over mijn vooroordeel over België. In mijn voorbeschouwingen op deze tocht heb ik tegen menigeen gezegd dat ik het meeste opzag tegen de tocht door België. Waarom?? Trieste grijze aanblik, dito mensen en slechte voorzieningen! Wat kun je anders verwachten van een land dat, taaltechnisch gesplitst is!! Dus Ollanders geef nooit toe aan de Friezen met hun taal!!! Maaaaar!!!, al een aantal dagen lopend door België ga ik mijn mening herzien ennuh....ik mag wel zeggen VET herzien!!!! En zeker natuurlijk, na het Frankrijk wat ik 45 dagen heb meegemaakt zal misschien Afghanistan ook wel meevallen.....!??maar toch. De vrolijkheid, de openheid (zowel de mensen als de barretjes/cafe's en winkels) vind ik zeer verrassend. Mensen spreken je aan, zijn belangstellend, houden hun verhalen en zijn bereid om je te helpen. Dus....ik ga voor de Belgen!!! Voortaan ieder jaar op z'n minst 1 week naar België op vakantie, bij het songfestival 10 punten voor België, het Nederlands dicteé...een Belg wint!! En de Rode Duivels....wereldkampioen voetbal 2006!! Kortom...ik ben blij met België! Heel blij met België. Aandachtspuntje is dat de lokale VVV's geen van allen weten aan welke kant van de Meuse je dient te lopen om fatsoenlijk naar het volgende plaatsje te komen! Als ik hun advies had gevolgd dan zat ik nu weer in Frankrijk! brrrr. kmoet er niet aan denken!! Mes amis, uw Camino komt eraan!! Bon soir!! et a bientôt.

Ook in Belgire gaat de zon wel eens onder

Visé??? Dat was nog het mooie België

Wat een binnenkomeer in Nederland!! Geweldig, meteen met het pontje over de Maas en op weg naar??

Tja, daar ben je dan ...in de lage landen!! Wat een bruisende stad...maar niet bruisend genoeg om deze pseudo pelgrim vast te kunnen houden!

Tja daar kun je natuurlijk wel dagen zoet brengen maar nee hoor...tot ziens in???

Kijk als je dit ziet dan begint je C1000 hart te kloppen, echter nu nog ff niet!! Later (27 juni wel te verstaan)

Leuk stadje, mooie Markt, lekker hotel maar Zitterd??? nee

Aha, welkom mmm dat lijkt erop!!
Wat?? Kermis in Roermond???
Wieberen dus!!! Nee, ik zit in???

LEES SNEL VERDER....VOOR DE FINALE

Ex amigos v/d Camino, tevens ex amis du chémin St.Jacques. Jawel...uw pseudo pelgrim is aanbeland in Nederland. En niet vandaag!! nee,nee sinds maandag jl. Om de tuin geleid/vals voorgelicht/ff niet goed opgelet??? Ach wat hindert het! Fout gegokt ?? Jullie hebben nog de tijd tot morgen om opnieuw te gokken. En het Pieterpad??...het Pieterpad is voor Pieter Kramp! Oant Drachten!

**U kunt nog inzenden.....tot zaterdagnacht 00.00 uur. Op het adres:
Postmaster @ oranginas.nl
Of: neem voor plannen, "meet the camino", contact op met: c.werkhoven @c hello. nl**

28-05-05 week 13

Zo, op mijn vrije dag heb ik een nieuwe hobby ontdekt!! Vaandeldrager van het Hertog Jan gilde van bierdrinkers!!! U kunt zich voorstellen dat deze dag in Arcen bij de brouwers van HJ nog lang gaat duren en dat Pieter Kramp pas morgen zijn route gaat vervolgen. Oant Drachten!

En met deze markante foto-reeks komt-voorlopig- even een eind aan de 13 weken durende verslaglegging van Cor's bewonderenswaardige veldtocht. Uw webmaster gaat er even tussenuit. Cor, het was een bijzonder genoeg je verhalen in de ons van jou zo bekende en typerende stijl te publiceren en te lezen. En gezien de vele reacties zijn wij niet de enigen! Wij danken alvast een ieder voor zijn of haar reactie(s); ze zijn er allemaal nog en ze zullen worden gebundeld: hoe, dat is nog niet bekend. Blijf echter de site in de gaten houden:

**Medio juni komen we nog een keer terug met daarin op z'n minst een samenvatting van de laatste kilometers in Nederland, de totaaluitslag van de prijsvraag (de prijswinnaar is dan al bekend en heeft bericht gehad) , een verslag van het diner? En vanzelfsprekend kan een slotwoord van de Camino himself niet ontbreken! Dus, blijf kijkenCor, geniet er van!
Hans**

Week 14, slot.....

Zo,dus,het Pieterpad!! Voor menig1 een doel,voor mij een middel om in Drachten te komen. Toch veel mensen die dit pad (de Nederlandse Camino) bewandelen. Stelletjes waarvan de vrouw meestal wel een gesprek aangaat met mij en de man gereserveerd reageert ,2 vrouwen (de meest voorkomende combinatie)die altijd iets te vertellen hebben en de combi van 2 mannen, zij lopen altijd door als ze jong zijn en als ze oud zijn staan ze stil voor een praatje. En inderdaad....ze lopen bijna allemaal van Noord naar Zuid! Het Pieterpad???HET wandelpad van Nederland! Voor mij nog steeds een middel om thuis te komen.

De groeten van Pieter Kramp.

08-06-06

DE MEETREKKERS!!

Nee,het zijn geen ramptoeristen, nee het zijn ook geen toevallige voorbijgangers, nee het zijn ook geen "spontaan uit de lucht komen vallers en het zijn zeker geen lastige passanten op het Pieterpad!!!

Nee nee nee nee!!!

Aart,Annemargreet,Annet,Arnold,Cees,Corinna,Dauwina,Edith,Hans,Inge,Jan,Patrick,Sanne,Sietse, Stefhan en Tessa zijn "meetrekkers". Personen die Pieter op zijn Pad of Cor op de Camino hebben gesteund/gesupport met hun liefelijke aanwezigheid. Een ieder vanuit zijn/haar eigen insteek natuurlijk'. Welnu, ik vind het geweldig die "meetrekkers". Op de foto Inge,2 dagen meegelopen,na de eerste dag 6 blaren edoch weer mee en weer blaren. Zij tekent het karakter van de "meetrekkers" Chapeau!!!voor alle 'MT'ers

10-06-06

Een "kuurtje".

Zoals velen wel gedacht hebben en anderen wel zeker wisten, het eten van Pieter in het buitenland was maar zozo!!!Dat in combinatie met het vele loop/zweet werk heeft er toe geleid dat de kilo's eraf vlogen en er een heus 6pack ging ontstaan, althans de eerste uiterlijke symptomen werden zichtbaar!! Dus heb ik besloten om .vanaf de Nederlandse grens, over te schakelen op een kuurtje die dient te voorkomen dat een vent van 51 jaar rond gaat lopen met een 6pack die toebehoort aan een jonge Adonis van 19 jaar. En dit kuurtje werkt/smaakt voortreffelijk!!

Een aanradertje deze

FRIKANDELLEN KUUR!!!

Tot in Friesland! de groeten van Pieter Kramp.

Week 15.....

Cor is weer thuis! Zoals beloofd, hierbij de winnaar(s) van de prijsvraag:

Fam. de Jong en Lucia Stolwijk. Van harte! De winnaars hebben persoonlijk bericht gehad en we gaan er van uit dat jullie door de camino himself benaderd worden om de prijs te gaan verorberen....

Hieronder het verslag van de laatste meters.....

Maandag 13 juni om 16.30 uur!! Het grote moment is daar, Na 2800km gelopen te hebben door Spanje, Frankrijk, België en Nederland, vermomd als pseudo pelgrim, ben ik aangekomen in Drachten, thuis in de Tjaarda-flat, opgewacht door Inge en Sanne!!! En het voelt prima. Binnenkort volgt de "Epiloog" van de strüntocht op de site. Eerst en vooral uitrusten en genieten van het mooie Drachten en op zoek naar ??? Het normale leventje!!! Wat dat ook maar moge zijn in mijn geval?? gr.Camino Cor!!

Het eindschot

15-08-05

Hierbij mijn eindschot; oftewel de korte evaluatie van mijn tocht van Santiago de Compostela naar Drachten. Toen ik op 13 juni 2005, om precies te zijn om half vijf, weer aan de poorten van de Tjaarda flat klopte besepte ik niet dat daarmee een eind was gekomen aan een tocht van 2800 kilometer, onderweg zijn met jezelf en met je eigen gedachten.

Niet dat ik nu onderweg zo enorm veel heb lopen nadenken over alles wat ik in de 50 jaar voorafgaand aan de tocht allemaal had uitgespookt cq mezelf ben tegen gekomen (wat een aantal mensen verwacht/gehoopt hadden)

HET LICHAAM:

Vanaf de start(27 februari 2005) in Lavacolla (voorstad van Santiago) heb ik weinig problemen gehad. De regelmatige afstanden van ca.32 km. per dag hebben mijn lichaam niet gedeerd of het moet het gewicht zijn geweest. Op het dieptepunt van mijn gewicht was ik 7 kilo kwijt wat mij er toe deed besluiten om over een sixpack te gaan praten. Had ik dat maar nooit gedaan want dat is inmiddels allang weer back to the organilly weight!!!

Het heeft zo'n 50 dagen geduurd voordat ik een rustdag heb genomen. Dat vond plaats in Solignac (voorstad van Limoges in de Dordogne)

Geïnspireerd door een lekker hotel met een heel aardig Engels (eigenaars)koppel en een mooie kamer tegen een redelijke prijs heb ik tijdens de rustdag Limoges bekeken en de fantastische ontmoeting gehad met de 2 Friezen.

Daarna begon het lichamelijke verval; ontsteking in de schouderpartij, opgezette voeten die er toe leidden dat de `nieuwe` schoenen ook niet meer werden geaccepteerd door mijn voeten en het vele asfalt wat begon te schroeien onder mijn (Nike-Air gympen). Daarbij dan nog een stel blaren (als gevolg van de gympen)....nou dan weet je het wel!!

Alles is te dragen geweest met behulp (sponsored by) Ibuprofin.

Verder lichamelijk ongemak is er niet geweest dus kijk ik met verbazing terug op datgeen wat mijn lichaam heeft gepresteerd!!!! CHAPEAU!!!!!!!!!!!!

DE COMMUNICATIE:

Zonder twijfel en zonder schuldgevoel, je verwacht het niet, en ondanks het feit dat KPN smoorrijk van mij is geworden, heb ik de regelmatige stroom van SMS`jes, telefoontjes en E-mail-berichten als onontbeerlijk ervaren. Je zou dus ook kunnen zeggen.....ik ben geen mens die daar zonder wil. Gewoon contact houden met de mensen die je na aan het hart liggen zodat je op de hoogte bent en blijft what is happening!!!!

DE CATERING:

Een ieder kent ongetwijfeld mijn aangeboren afkeer van `` vreemd eten``. Dus dat daar enige zorg vooraf over was lijkt me duidelijk. Manmoedig heb ik me daar doorheen geslagen; In Spanje redelijk vaak een steak of pasta; in Frankrijk ook aan de steak (bien quit) en de tagliatelli en in België aan de snitzel. Samen met de onvermijdelijke frietjes en mayo en niet te vergeten een heerlijke tonijn salade (indien voorradig) nou....dan kom je een heel eind. Dat was de avonddis, de ochtendis bestond uit koffie, jus d`orange, stokbrood, jam, echte boter en af en toe een croissantje. En de lunchgerechten??

Stokbrood met tonijn, leverpastei en/of een croissantje(s). In Nederland aangekomen lag e.e.a.natuurlijk weer anders; ik heb mij daar vergrepen aan pannenkoeken, frikandellen met mayo en Mac Donalds. Het drinken bestond hoofdzakelijk uit water (soms wel 4 liter per dag) en in de avonden uit bier (soms wel...liter per avond) en niet te vergeten het Kramperiaanse slaapmutsje; Cointreau (in iedere hut in Spanje/Belgie en Nederland verkrijgbaar maar in Frankrijk, waar deze stuff vandaan komt maar mondjesmaat leverbaar) een beetje apart hoor!!!!!! net als de rest van Frankrijk maar daar weten jullie alles al van. Voorgaande heeft ertoe geleid dat mijn lichaam de prestatie kon leveren en mij `gezond` heeft afgeleverd.

HET WEER:

De start in Spanje was redelijk Hollands voor de tijd van het jaar; overdag een graad of 12 en `s-nachts 5 tot 10 graden onder nul. Verder heb ik in Spanje fantastisch weer gehad met zeer weinig neerslag. In Frankrijk was dat anders. Vanaf de grens ging het al mis en heb ik tot ongeveer 200 kilometer voor België zeeer onstabiel weer gehad. Regelmatig regen tot hele dagen regen in het midden (Centraal Massief) en veel bewolking in het Noorden (Morvan) behalve dan tijdens de rust periode alsof de weergoden het wisten was het toe VET mooi weer.

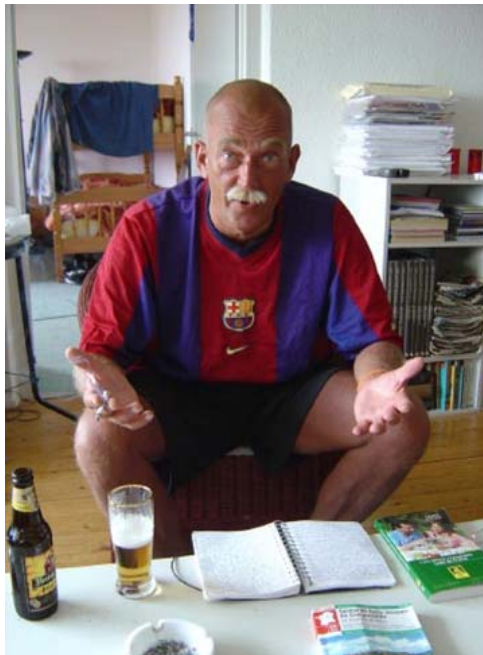
België begon zonnig en behoudens een paar wolkjes bleef het zonnig!! (wat kan een mens zich vergissen in een land als België) en in Nederland het bekende weertype; het mooiste weer afgewisseld met enorme regenbuien en harde wind (tijdens de beklimming van de Holterberg,,,...ahum) Kortom het weer is ook in het buitenland het weer, voor mij geen enkele dag een reden geweest om niet te lopen

THUIS EN WEER AAN HET WERK:

Thuiskomst op 13 juni, proberen een ritme te pakken wat past. Maar ja?? wat past bij iemand die 2800 km. gelopen heeft?? Gelukkig had ik nog 13 dagen vrij. De eerste drie dagen heb ik niets aangeraakt om op te ruimen/wassen of zo. Alleen maar slapen rusten slapen en slapen. En dat is wonderwel gelukt. Het bleek in Nederland nog mooi weer te worden zodat er ook nog op de `` Leyen`` (een plas nabij Drachten) gerust kon worden in de zon!!!! En verder nog een bijzonder etentje meegemaakt met Lucie en Jan (de gelukkige winnaars van de huiskamervraag) en verder.....ogenschijnlijk uitgerust de 27e juni weer aan het werk!!!!!!

Het was me een buitengewoon genoegen om jullie allen verslag te doen van mijn bevindingen tijdens mijn Camino. Bedankt voor jullie enthousiaste reacties.
Wellicht een volgende keer weer, meer!!!! (Rome, Jeruzalem?????????? wie zal het zeggen)
Hans en Cees bedankt voor jullie niet te stuiten enthousiasme om de www.oranginas.nl site op te stuwen in de vaart der volkeren.
Het ga jullie allen goed, zeer goed. En bedenk.....als je gaat lopen....You`ll never walk alone!!!!!!
Cor
(Ann, thanks for your special support)

Cor: veel plezier met je eigen verslag,
wie weet ook nog handig voor je oude dag,
Hans

Almelo, 31-05-2016